

Když došlo víno

Petr Spálený

1. Prý se mi na čele zračí, že dávno už smát se neumím,
prosím, stačí, já pousmát se pokusím
2. Tu vrásku mám už po léta a skrývá se v ní Markéta,
i její vlasy, dech i hlas, a údiv můj, jak prchá čas.

R: Když došlo víno, tak já zůstal sám
a není mi známo proč se neumím do smíchu dát.

3. Tu vrásku nosím od dětství a skrývá se v ní svědectví
i mladší, i ty novější a smutek, chléb můj vezdejší.
4. Má vráska čelo protíná a skrývá se v ní Regína,
i její růž a bledá pleť, i pláč a slovo neodjedť.

R: Když došlo víno ...

5. Ta vráska mě však netrápí, vždyť v sobě smutek utápí
a odkrývá mi každý den mou melodii na refrén:

R: Když došlo víno ...

6. Prý se mi na čele zračí, že dávno už smát se neumím
Prosím, stačí, já neříkám, já souhlasím.